

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

CLII. De facultate Nuncii Hispaniarum absolvendi a censuris, & pœnis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

commercii cum Rom. Curia, in executione Literarum Apost. & occupatione reddituum ac fructuum Ecclesiast.

Confirmatio
relati Decre-
ti.

Clausula.

Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praesertim praefatae Congregationis Cardinalium Decretum auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robor adjicimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate dictae Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes ipsas praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciae, & Ordinis praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatorum die XII. Decemb. MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno Decimosextimo.

CLII.

Conceditur Nuncio Hispaniarum facultas absolvendi a Censuris, & penis eos qui libertatem, Immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam violaverunt.

Causas harum censurarum vide in Constitutione, quae hic refertur. Et Bened. XIII. Const. ed. 1728. Mar. 17., P. 5. conceditur absolutio a quodam voto pro Magistratu Pampilonen.

Venerabili Fratri Pompejo Archiepiscopo Neocesariensi. Nostro, & Apostolicae Sedis in Hispaniarum Regnis Nuncio.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Dudum a nobis emanarunt Literae in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

§. 1. CLEMENS Papa XI. *Ad futuram rei memoriam.* Alias ad Apostolatus nostri notitiam delatis iis, quae non ita pridem in Regnis Hispaniarum, non minus adversus sanctiora quavis Ecclesiae jura, & libertates, quam adversus nostram, & Apostolicae Sedis dignitatem, ac jurisdictionem per seculi potestatem, non sine maximo totius Christiani Orbis scandalo, perpetrata fuerant, potissimum vero per Nos accepto, quod expulso ab eisdem Regnis Venerabili Fratre An-

tonio Felice Archiepiscopo Damasceno, Nostro, & dictae Sedis Nuncio, simulque inde ejectis omnibus illius Curiae Officialibus, ac proinde abolito prorsus Pontificio Tribunali, occupatisque Tabulariis ad illud pertinentibus, Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi praedictorum Regnorum ad Causas, quae eis minime competeant, cognoscendas, aliaque jura ad eandem sedem, ac illius Nuncium pro tempore existentem unice spectantia exercenda, Regii Nominis auctoritate, seu potius abusu, injuste non minus, quam nulliter excitati fuerant: Quocumque fidelibus illarum partium cum hac Romana Curia, ubi nos universae Ecclesiae regimen nullis licet meritis nostris, praesidemus vetito commercio, omnique eorum ad illam pro gratia, sive iustitia obtinenda recursum ita penitus interdicto, ut illis etiam qua de causa ex Hispaniis huc advenerant, sub comminatione Regiae indignationis iussum fuerit, quatenus a ceptis desisterent atque ad propria sine ulla mora reverterentur; nec sane minori ausu inter alia multa utrique Clero earundem partium perperam injuncta, Regularibus universis vetitum fuerat, ne superioribus Generalibus suorum Ordinum in hac Alma Urbe commorantibus, non secus acsi apud Hostes degerent, ullum cultum, ullamve obedientiam, qua eis caeteroqui solemniter voti Religione obstricti reperiebantur, exhibere praesumerent; ac demum ad Nos allato, quod ad conflandam majorem Regio Nomini invidiam, inter caetera antehac ibi inaudita, acerbissimum Pontificiae nostrae auctoritati inflictum fuerat vulnus, novis Literarum Apostolicarum executioni interjectis impedimentis, quibus illae contra fas omne Laicorum hominum censurae subiciebantur; aliaque plura, quae longum nimis esset referre, in maximum Ecclesiasticae Potestatis contemptum, & injuriam patrari contigerat, perinde acsi inclitatae Hispanorum Nationi obcultum pietatis, singularem in Romanos Pontifices devotionem per omnes aetates summopere commendatae, ignotum esset gravissimis per Sacros Canones irrogatis penis, ac censuris illos irretiri, qui Arcam Dei prophana manu sic attingere, sacraque Ecclesiae jura contere non exhorrent. Nos praemissa omnia in mœrore, & amaritudine cordis nostri serio considerantes, tum paternis Literis, quas lacrymis potius, quam atramento conscripsimus, tum aliis adhibitis mediis, arguimus, obsecravimus, increpavimus, instantes opportune, importune, juxta Apostoli monitum in omni patientia, & doctrina, ut praenarrati excessus, debita actorum rescissione, congruaque tantorum gravaminum reparatione sarcirentur; charitati interea nostrae diuturniori longanimitate indulgentes, ut qui illa admiserant, in eam a qua tam longe aberraverant, iustitiae viam, agnita tandem veritatis luce, redirent. Cum autem, non sine ingenti animi nostri molestia, nuper accepimus, pravis illorum praevaleantibus consiliis, qui ad tutelam, & amplificationem Regiae Dignitatis pertinere arbitrantur Ecclesiasticam auctoritatem modis omnibus impetere, quocumque Nos hac in re charitate suadente, & quasi antehac actorum oblitii, hucusque peregrinus, parandae optatae tranquillitati adeo non profuerint, ut iis penitus neglectis, nova potius in dies gravamina prioribus adjecta fuisse audiverimus: Cujusmodi profecto sunt decreta illa, quibus facultatem potestatem eo devenisse percepimus, ut non modo ad vacantium in dictis partibus Ecclesiarum fructus, juxta veterem, ac immemorabilem consuetudinem, necnon notissimam tot Apostolicarum Constitutionum dispositionem ad Cameram Nostram Apostolicam spectantes, manu apposerit, contemptis prorsus Ecclesiasticis Censuris tam generatim, per Concilium Tridentinum sess. 22. de Reformat. capit. XI. adversus

Dat. 12. Jan.
1717. An. 17.

Constitutio
Clemen. XI.
1711. Oct. 17.
edita, qua
nulla declarantur acta
omnia in ex-
pulsione
Nuncii Apost.
ejusque
tribunalis
abolitione,
in interdicto

Declaratio
nullitatis
memorato-
rum om-
nium, ex
quibus plura
jam antea
nulla decla-
rata fuerant
Constitut.
ed. 1709.
Oct. 11.

cujusvis Ecclesie bonorum, rerum, jurium, fructuum, ac reddituum occupatores latis, quam speciatim per easdem Apostolicas, ac presertim felic. record. Pauli III., Julii etiam III., Pii V. ac Gregorii XIII. Romanorum Pontificum Predecessorum nostrorum super Ecclesiarum in Hispaniis vacantium fructibus, illorumque administratione editas Constitutiones, adversus illarum transgressores inflicis; Verum etiam novam quandam ab Hispaniis in Apostolicarum Literarum expeditione servandam formam, & hanc quidem Pontificie jurisdictionis summopere laevam, ac illius libertatis, qua fidelibus omnibus in suis potissimum spiritualibus necessitatibus, ad hanc Sanctam Sedem unde Catholice Religionis oracula in universum Orbem diffunduntur, recurrere fas est, penitus eversum, prescribere non erubuerit. Hinc est, quod Nos, ne in tam aperta Apostolice autoritatis, atque Ecclesiasticae Immunitatis oppugnatione periscere videamur, desertaque turpiter Dei Cause rei efficiamur: tamen notorii, & explorati juris sit ea omnia, que in prejudicium Ecclesie, ejusque jurium, presertim a Laicis, quovis modo attentantur, nullius prorsus esse roboris, & momenti: quin immo rec. me. Urbanus Papa VIII. itidem Predecessor noster dicte Apostolice Sedis, Romanaque, & aliarum inferiorum Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum; Jura quacunquae a prejudicialibus hujusmodi per quandam suam Constitutionem die 5. Junii 1641. editam amplissime preservaverit; Ac nos ipsi plura ex premissis, que tunc nobis innovauerant, queque in quibusdam Literis ante duos annos Episcopis, Ecclesiis, Universitatibus, ac Clero Regulari Hispaniarum a seculari potestate conscriptis continebantur, nulla, irrita, invalida, damnata, & reprobata fuisse, & esse per alias nostras in simili forma Brevis Literas die 11. Octobris 1709. expeditas, quarum tenorem presentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac inserto haberi volumus, declaraverimus: Nunc Ecclesie & dicte Sedis jurium indemnitati per amplius consulere, necnon Animarum periculis quantum Nobis ex alto conceditur, uberius occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum, que in premissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quacunquae etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirerentia presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolice potestatis plenitudine, omnia, & singula Decreta, Ordinationes, Literas, Intimationes, Mandata, Edicta, & alia quolibet in premissis, seu earum occasione in prejudicium libertatis, Immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticae, atque autoritatis Apostolice respective quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsitan quodcumquae secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, & a non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto presumptra, nullius roboris, & momenti, vel efficaciae esse, & ab initio fuisse, & perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri; imo nec ea a quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum, etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi, vel prescribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quodcumquae acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed proinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non existentibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere, tenore presentium

denuo declaramus. Et nihilominus ad majorem & abundantiore cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus, & contra illa, deque eorum nullitate coram Deo protestamur, seu firmas preterea, ac salvas esse similiter volumus, atque decernimus, quascunque censuras, & penas Ecclesiasticas, quas ii omnes, qui premissa perpetraverunt, mandarunt, vel rata habuerunt, seu in eis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet presterint, cuiuscumque preeminentie, & dignitatis fuerint, propter eadem premissa quovis modo incurserunt, a quibus, post condignam Ecclesie presteritam satisfactionem, non nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (preterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidencia in eadem censuras eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari valeant. Facultatem insuper nobis, & eidem Sancte Sedi expresse reservata, quatenus illi minime redierint ad cor ad alia canonica, & severiora remedia quodcumquae procedendi.

§. 1. Decernentes etiam easdem presentes Literas, & in eis contenta quacunquae etiam ex eo, quod prefati, aut alii quicunque in premissis, seu eorum aliquod jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet pretendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, preeminentie, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostre, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperiuntis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumquae juris, facti, vel gratie remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, & vel emanato, quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas presentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumquae spectabit, inviolabiliter, & inconcussae observari. Sicque, & non aliter in premissis per quoscumquae Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctae Romanae Ecclesie Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliove quolibet quacunquae preeminentie, & potestate fungentes, & futuros, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus premissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellaria Apostolica Regula de iure quaesito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus,

Absolutio
Censurarum
& penarum
reservatur
Apostolice
Sedi.

Clausula
amplissima.

Provin-

Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; ac usibus, & styliis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica Dignitate fulgentium instantiam, vel earum contemplatione, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie etiam consistorialiter in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantumcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illarum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transcriptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Octobris MDCCXI. Pontificatus nostri Anno XI.

§. 2. Cum autem, sicut nuper accepimus, plerique ex eis, qui excessus in præsertis nostris Literis relatos fide eorum aliquem commiserunt, aut alias quoquo modo in illis culpabiles fuerunt, ad cor reversi, ac probe agnoscentes se propter præmissa censuras, & penas Ecclesiasticas a Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis adversus similia perpetrantes damnabiliter incurrisse, absolutiones a censuris, & penis huiusmodi petere, ac quicquid eis pro illa obtinenda præscriptum fuerit, exacte adimplere parati sint. Nos veterem Apostolicæ Sedis morem, quæ tanquam pia Mater recurrentibus ad eam post excessum cum humilitate filii propitiam se solet exhibere, ac benignam servare volentes, Fraternalitati tuæ, de cuius fide, integritate, ac prudentia plurimum in Domino confidimus, per præsentem committimus, & mandamus, ut si, & postquam Tibi constiterit, super omnibus, & singulis in præiudicium libertatis, Immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ quovis modo perpetratis, quæ in præsertis Literis enunciantur, plene, ac congrue, quemadmodum Tibi significavimus, Ecclesiæ, & Sedi prædictæ satisfactum fuisse, omnes, & singulos prædictos, qui præmissa peregerunt, aut alias in illis quovis modo culpabiles fuerunt, sive Laicos, sive Clericos tam sæculares, quam Regulares ad Te recurrentes, cuiuscumque status, Ordinis, gradus, Dignitatis, & conditionis existant, ac eorum quemlibet si

hoc a Te humiliter petierint, & vera pœnitentia signa ostenderit, factaque prius per eos promissione, quod in futurum a similibus abstinere, & quicquid eis præscriptum, & injunctum fuerit, priusquam infra scriptæ absolutionis beneficium obtineant, observabunt, & adimplebunt, a Censuris, & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet, quas propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, seu incurrisse, dici, censerent, vel præterire possent, injuncta cuique pro modo culpæ pœnitentia salutari, & aliis, quæ de jure fuerint injungenda injunctis, in utroque foro auctoritate nostra Apostolica absolvas, & totaliter liberes, dictasque penas eis, & eorum cuilibet gratiose remittas, & condones, ac cum illis, qui Clerici, seu etiam Presbyteri, imo & in Episcopos consecrati fuerint, super irregularitate per eos, quia censuris huiusmodi propter eadem præmissa innodati Missas, seu alia Divina officia (non tamen in contemptum Clavium) celebraverunt, seu alias in suis Ordinibus ministraverunt, quomodolibet contracta, ad quemcumque effectum in utroque foro dispenses, ipsosque, & eorum quemlibet ad famam, gradus, dignitates, necnon beneficia, & Officia Ecclesiastica quantumcumque ceteroqui tamen canonice per eos obtenta, aut alias in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, statum, & adversus eadem præmissa rehabiles, restituas, reponas, & plenarie reintegres; Nos enim Tibi quantumcumque necessariam, & opportunam ad id facultatem, quam etiam aliis, prout Tibi opportunum videbitur, communicare, & subdelegare valeas, dicta auctoritate, harum serie tribuimus, & impertimur.

§. 3. Non obstantibus Literis Nostris præsertis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eis volumus non obtare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Januarii MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno Decimo septimo.

Clausula.

Confirmantur Literæ Parentes Commissarii General. Indiarum Occident. Ordinis Min. de Observ. de Visitatore Provinciæ Chilenis.

CLIII.

Const. ed. 1713. Jun. 16. P. 13. concessum fuit suffragium Superioribus cuiuscumque Canonii Constit. ed. 1717. Sept. 7. P. 17. agitur de deputatione Visitorum pro Provincia Fluminis Januarii. Et Bened. XIII. Const. ed. 1714. Decemb. 20. P. 1. de Visitatore pro Provincia Tucumanis.

C L E M E N S P A P A X I .

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Muñillo Frater expresse professus, ac Custos, & Procurator Provinciæ Chilenis in Indiis Occidentalibus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod alias dilectus etiam filius Josephus Sanz Commissarius Generalis Provinciarum earundem Indiarum ad parcendum innumeris expensis, quæ pro Visitoribus euntibus ad visitandos Conventus supradictæ Provinciæ Chilen. requiruntur, per suas Parentes Literas desuper emanatas præcepit, ut in posterum non admittatur, nec recipiatur in Provincia huiusmodi aliquis Visitor ex alia Provincia, nisi solum ex illa Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis Tucumanis, prout continetur in ipsius Josephi Commissarii Generalis Literis prædictis tenoris qui sequitur, videlicet -- Frater Josephus Sanz Ordinis Sancti Patris Nostri Francisci Regularis Observantiæ

Dat. 25. Jan. 1717. An. 17.

Literæ præd. an. 1715. ed.

Lector

Petitio nonnullorum pro absolutione.

Concessio Nuncio Apostol. facultatis absolventi perentes, servatis servandis a censuris, & penis; dispensandi super irregularitate, & in statu pristinum restituendi.